

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 247/2024
19.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог ББ ПР радња за ... „ВВ“ из ..., чији је пуномоћник Мирослав Биљанић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Врању и Основног суда у Крушевцу, у седници одржаној 19.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Крушевцу.

Образложење

Тужилац је 05.09.2022. године Основном суду у Врању поднео тужбу против туженог ради накнаде штете по основу неисплаћених дневница, послова обављених на терену, прековремених сати рада, неисплаћене накнаде зараде за време привремене спречености за рад и дуга по основу неисплаћене закупнине тужиоцу, а дуг туженог према тужиоцу настао је по основу рада и у вези са радом.

Тужени је у одговору на тужбу 27.09.2022. године, истакао приговор месне ненадлежности Основног суда у Врању, наводећи да је пребивалиште туженог у Крушевцу.

Решењем П 2093/22 од 04.10.2022. године, Основни суд у Врању огласио се месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да се по правоснажности решења списи доставе Основном суду у Крушевцу, као стварно и месно надлежном суду.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 1398/23 од 17.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Врању П 2093/22 од 04.10.2022. године.

Основни суд у Крушевцу се решењем П 230/23 од 22.12.2023. године, огласио месно ненадлежним у овој правној ствари и одлучио да се по правоснажности решења предмет уступи Основном суду Врању, као стварно и месно надлежном суду.

Виши суд у Крушевцу је, решењем Гж1 44/24 од 20.03.2024. године, укинуо решење Основног суда у Крушевцу П 230/23 од 22.12.2023. године и предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Основни суд у Крушевцу није прихватио месну ненадлежност, већ је актом П1 46/24 од 05.06.2024. године, предмет доставио Врховном суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је оценио да је за поступање у овом предмету надлежан Основни суд у Крушевцу.

Према члану 38. ЗПП тужба се подноси суду који је опште месно надлежан, ако законом није другачије прописано, док је чланом 39. став 1. истог закона прописано да је за суђење опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште. Према члану 19. став 3. ЗПП, суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу.

У конкретном случају, предмет спора је накнада штете по основу неисплаћених дневница, послова обављених на терену, прековремених сати рада, неисплаћене накнаде зараде за време привремене спречености за рад и дуга по основу неисплаћене закупнине тужиоцу који је настао по основу рада и у вези са радом, а за тај спор законом није прописана искључива месна надлежност, па како је тужени благовремено, у одговору на тужбу, истакао приговор месне ненадлежности следи да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Крушевцу, у смислу одредбе члана 3. став 1. тачка 28. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ бр.101/13) и одредбе чл. 38. и 39 став 1. ЗПП.

На основу наведеног, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић